

Nr 128.

Av herrar **Sandén** och **Kvarnzelius**, om pension åt fattigvårdskonsulenten *P. Larssons änka*.

I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag beviljade 1932 års riksdag pension åt bland andra fattigvårdskonsulenten Pontus Larsson, som på grund av uppnådd pensionsålder skulle avgå ur tjänsten den 1 juli samma år. Larsson avled emellertid under en tjänsteresa under maj månad och kom således aldrig i åtnjutande av den pension, som riksdagen beviljat honom.

Larsson efterlämnade änka och sex barn. Fem av barnen äro gifta eller inneha anställning. Yngste sonen fortsätter med sina syskons hjälp sin före faderns död påbörjade utbildning. Någon förmögenhet fanns såsom av till utskottet överlämnade handlingar visa icke i boet. Änkefru Larsson är följaktligen helt beroende av det bistånd, som barnen kunna lämna henne. Dessa ha emellertid med undantag för yngste sonen, som saknar egna inkomster, samt en dotter egna familjer att försörja. Med hänsyn till dessa omständigheter och med tanke på mannens förtjänstfulla arbete finna vi det önskvärt, att änkefru Larsson beviljas en mindre pension, som ger henne möjlighet att i någon mån tillgodose egna behov.

Riksdagen har tidigare beviljat pension i likartat fall. Sålunda beviljade 1930 års riksdag fattigvårdskonsulenten Gullbergs efterlevande änka en pension å 900 kronor om året. Gullbergs förordnande som fattigvårdskonsulent sträckte sig över en kortare tidrymd än den vad Larsson tjänstgjort, och fru Gullberg befann sig ännu, då pensionen beviljades, i sin krafts dagar, vilket fru Larsson icke gör.

Med hänsyn till vad här anförts tillåta vi oss föreslå,

att änkefru Hilda Larsson, född Jansson, må, räknat från den 1 januari 1934, under sin återstående livstid, så länge hon förbliver änka, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension å 900 kronor om året.

Stockholm den 22 januari 1934.

John Sandén.

S. H. Kvarnzelius.

